

La construcció de la nova capella de Nostra Senyora del Claustre i el seu retaule a la col·legiata de Guissona (1680-1705)

Josep M. Llobet Portella

UNED. Centre Associat de Cervera

0. Introducció

Durant els primers decennis de la segona meitat del segle XVII la devoció dels guissonencs envers Nostra Senyora del Claustre s'enfortí notablement. Fins i tot els frares agustins descalços del convent de Santa Mònica, el qual estava situat fora dels murs de la població, no dubtaven en participar-hi de forma pública i notòria. En tenim una bona mostra quan, l'any 1664, aquests religiosos demanaren permís al capítol de la col·legiata per a organitzar una processó de pregàries que anés a visitar la verge del Claustre, permís que els fou concedit¹.

Davant, doncs, del creixent nombre de fidels que mostraven la seva preferència per aquesta advocació, devien ser molts els guissonencs i, també, els veïns de les poblacions properes que pensaven que calia edificar una nova capella per a la verge del Claustre a la mateixa església, ja que la que tenia resultava insuficient per acollir tants visitants.

Els últims decennis d'aquell segle XVII, aquest desig pogué veure's materialitzat amb la construcció de la nova capella de Nostra Senyora del Claustre dins la col·legiata guissonenca. No fou suficient, però, la realització d'aquesta obra per a satisfer els fidels i, aviat, es contractà la fabricació d'un sumptuós retaule. Sortosament, tant la capella com el retaule han pogut arribar als nostres dies, cosa que no ha succeït amb l'antiga església que, derruïda, deixà pas a una de nova.

La recent localització de documentació ens permet ara oferir algunes notícies

1. ACC, FC, Guissona, lligall 27.

que considerem inèdites. Hi hem afegit la transcripció dels textos més rellevants. Els documents consultats es guarden al Fons Comarcal (FC) i al Fons Notarial (FN) de l'Arxiu Històric Comarcal de Cervera (ACC).

1. La nova capella

El procés que havia de conduir a la construcció de la nova capella de la verge del Claustre s'inicià el dia 2 d'abril de 1680 amb la tramesa, per part dels priors i altres membres de la confraria de Nostra Senyora del Claustre, d'un escrit dirigit al capítol de la col·legiata per tal d'aconseguir l'autorització que ho fes possible. Aquestes són les raons que adduïen els confreres per justificar la seva petició: l'antiguitat de la imatge, els grans beneficis que rebien tots els habitants de la vila de Guissona i la seva comarca per mitjà de la seva intercessió, l'augment de la devoció i, finalment, l'ajut que oferien molts devots per fer-li una capella més bella. Seria una obra, doncs, que aportaria beneficis a l'església, al servei de Déu i als fidels cristians.

El capítol els donà l'autorització que demanaven, però es reservà els drets que li poguessin correspondre en la nova construcció y la facultat de poder fer un carner dins el presbiteri o en altre lloc de la capella².

Aquesta autorització es legalitzà mitjançant un acte de llicència, datat el 23 de setembre de 1680, amb el qual Joan Pérez, prior, Josep Solà, Simeó Fretó, Andreu Camps, Francesc Sabartra, Jacint Mauriçà i Jaume Porta, canonges de la col·legiata de Guissona, davant el notari Francesc Salmell, també de Guissona, facultaven els priors i els administradors de la confraria de Nostra Senyora del Claustre, instituïda en la col·legiata esmentada, per a poder construir una nova capella sempre que respectessin les condicions per ells establertes. En nom de la confraria, acceptaren la concessió el canonge Simeó Fretó i el beneficiat Josep Antoni Joan, priors, Francesc Riera, clavari, i Francesc Trullet, Francesc Mitats, Francesc Ferrer i Jaume Joan Guau, administradors. Actuaren com a testimonis de l'acte Josep Vilella i Jeroni Pont, preveres beneficiats de la col·legiata³.

Les obres de construcció de la nova capella degueren iniciar-se immediatament, ja que el 21 d'abril de 1681 els marmessors d'una dona anomenada Maria, que havia estat vídua de Josep Soler, un ciutadà honrat de

2. Apèndix documental, número 1.

3. ACC, FC, Guissona, lligall 27.

Barcelona que habitava a Guissona, demanaven al capítol, d'acord amb el testament de la vídua, que el cos de la difunta fos dipositat en algun lloc de l'església fins que pogués ser sepultat en el carner que s'havia de fer a la nova capella de Nostra Senyora del Claustre que en aquell temps es trobava començada. Els membres del capítol acordaren permetre que el cos de la vídua fos posat entre els dos fonaments de les parets que contindrien la sagristia de la capella⁴.

La voluntat manifestada per la difunta fou complerta aquell mateix dia, tal com demostra l'acte del dipòsit del cadàver que redactà el notari de Guissona Pau Ponces⁵.

L'any 1682, les obres de la nova capella ja es devien trobar avançades ja que s'hi feren fundacions. Així ho indica un document datat l'onze de juliol d'aquell any segons el qual els marmessors de Josep Soler, en compliment de la voluntat manifestada pel difunt en el testament que havia fet el 18 de desembre de 1673, fundaven una lletania cantada per la comunitat de canonges i beneficiats de l'església a la capella de Nostra Senyora del Claustre i cinc aniversaris perpetus celebradors a la mateixa capella. Pel que feia a la cerimònia de la lletania cantada, els celebrants actuarien d'aquesta manera: sortirien del cor tot cantant la salve i es dirigirien vers la capella, una vegada hi haguessin arribat s'aturarien davant la imatge de la verge del Claustre i es posarien a cantar la lletania. Els aniversaris se celebrarien cada any el dia immediatament següent a cada una d'aquestes festes: Nadal, Pasqua de Resurrecció, Pasqua de l'Esperit Sant, Santa Maria del mes d'agost i Tots Sants. Aquest Josep Soler era el ciutadà honrat de Barcelona habitant a Guissona del qual abans hem parlat⁶.

Amb tot, la manca de diners per part de la confraria de Nostra Senyora del Claustre impossibilitava l'acabament definitiu de l'obra de la nova capella. Per tal de poder solucionar el problema, els administradors de la confraria es veieren obligats a vendre's alguns censals. Entre els compradors hi hagué la comunitat de canonges i beneficiats de la col·legiata de Guissona, institució que, l'any 1684, en comprà un pel preu de 100 lliures i, dos anys després, un altre per l'import de 200 lliures⁷.

D'altra banda, diversos guissonencs pietosos, en morir, deixaren alguna quantitat de diners per a l'obra de la capella. Així ho féu el canonge Josep Dià que, en el seu testament atorgat l'any 1691, no s'oblidà de fer un llegat de 25

4. ACC, FC, Guissona, lligall 27.

5. ACC, FN, Guissona, 15, Pau Ponces, *Manual*, 1680-1681, f. 129 v.

6. ACC, FN, Guissona, 15, Pau Ponces, *Manual*, 1681-1682, f. 122.

7. ACC, FN, Guissona, 15, Pau Ponces; *Manual*, 1683-1684, s. f.; *Manual*, 1685-1686, f. 177.

lliures per tal de contribuir a les despeses de la capella⁸.

Desconeixem el nom i la procedència dels mestres que construïren aquesta nova capella de Nostra Senyora del Claustre, però resta documentat que durant el període en què fou edificada vivien a Guissona diversos mestres de cases, molts d'ells francesos. Consta que havien vingut del regne de França Joan Galceran, Joan Berenguer i Pere Portí. Algun altre, com Antoni Pompidó, probablement també era francès⁹.

2. El retaule

Una vegada acabada la capella i, potser, després d'uns anys per tal de refer-se econòmicament, els administradors de la confraria de Nostra Senyora del Claustre degueren pensar en fer construir un retaule que consonés amb la grandiositat de la capella. Així, el 21 de setembre de 1698 se signà, davant Francesc Salmell, notari de Guissona, un contracte entre els majors de la confraria esmentada i Magí Torrabruna, daurador de Barcelona, amb el qual aquest artista es responsabilitzava de la construcció d'un retaule per a la capella de Nostra Senyora del Claustre. El preu es fixà en 1000 lliures, una quantitat força elevada que ja indica la importància de l'obra¹⁰.

Malgrat que el pagament del retaule es concertà a termes, no degué resultar fàcil als majors de la confraria de Nostra Senyora del Claustre la liquidació del deute. Almenys, així ho fa suposar la venda de un censal de 100 lliures de preu que feren el 8 de novembre de 1699 els esmentats majors als administradors d'una causa pia que havia instituït el canonge Josep Dià. Segons el text del document, la venda es feia per tal de poder satisfer a Magí Torrabruna la tercera paga del retaule¹¹.

No sabem quins tractes hi havia entre el daurador Magí Torrabruna i Francesc

8. ACC, FN, Guissona, 16, Cristòfol Ponces, *Manual*, 1691-1692, f. 2.

9. En aquell temps, a la Segarra hi vivien molts francesos. Pel que fa a Cervera, hom pot consultar: Josep M. LLOBET PORTELLA, «La immigració francesa a Cervera segons els capítols matrimonials conservats a l'Arxiu Històric Comarcal de la ciutat (1501-1700)», *Espacio, Tiempo y Forma*, sèrie IV, núm. 2 (1989), pàgs. 45-61.

10. Apèndix documental, número 4. En haver desaparegut tots els protocols del notari de Guissona Francesc Salmell, no hem pogut localitzar el susdit contracte, el contingut del qual, sens dubte, seria molt interessant. Hom pot comparar el preu del retaule de Nostra Senyora del Claustre amb altres retaules construïts poc després en diverses poblacions de la Segarra a: Josep M. LLOBET I PORTELLA, «Retaules de la Segarra (segle XVIII)», *Butlletí de la Reial Acadèmia Catalana de Belles Arts de Sant Jordi*, X (1996), pàgs. 99-116.

11. Apèndix documental, número 2.

Sala, un apotecari de Barcelona, però el 5 de maig de 1700 Magí Torrabruna consignà 600 lliures que li devien els majorals de la confraria de Nostra Senyora del Claustre de Guissona, que eren la resta de l'import del retaule, a favor de Francesc Sala, acte que es realitzà davant Pere Pau Pujol, notari de Barcelona¹².

Si bé la suma que devien els administradors de la confraria de Nostra Senyora del Claustre era important, no faltaven fidels que, amb la seva col·laboració econòmica, possibilitaven el pagament del deute. Així, l'onze de desembre d'aquell any de final de segle, Josep Torres, un doctor en drets que habitava a Guissona, lliurà als esmentats administradors 20 lliures que eren una part del llegat de 25 lliures que una persona pietosa havia fet a favor de la verge del Claustre¹³.

Iniciat ja el segle XVIII, un nou document ens torna a donar informació sobre el retaule de Nostra Senyora del Claustre. És una època del 6 de gener de 1702, mitjançant la qual Magí Torrabruna, com a procurador de Francesc Sala -aquest era l'apotecari de Barcelona al qual el daurador havia consignat el seu dret de cobrar la resta del preu del retaule que li era deguda-, reconeixia haver rebut, en nom del seu principal, dels administradors de la confraria de Nostra Senyora del Claustre la quantitat de 200 lliures, que eren les pagues corresponents als anys 1700 i 1701 que el susdit Magí Torrabruna havia de rebre per la fabricació del retaule¹⁴.

Malgrat que el pagament del retaule s'allargués durant molts anys a causa del seu elevat import, l'exhibició de l'obra d'art devia omplir de satisfacció els confreres de Nostra Senyora del Claustre i els guissonencs en general. Que la devoció a aquesta advocació no minvava ho indica la nova petició que feren els frares agustins, l'any 1703, per a poder anar en processó, una vegada més, a pregar davant la verge del Claustre. En aquesta ocasió, el motiu era aconseguir la intercessió virginal «a vista de la amensada que experimenta el univers», en clara al·lusió al conflicte bèl·lic que es desencadenà en aquell temps originat per la disputa successòria per la corona hispànica després de la mort del rei Carles II¹⁵.

L'última notícia que tenim sobre el pagament del retaule és del 9 de març de 1705. Sabem que aquell dia Josep Rovinats, botiguer de draps de Guissona, com a procurador de Francesc Sala, l'apotecari barceloní abans esmentat, firmà

12. Apèndix documental, número 4.

13. ACC, FN, Guissona, 16, Cristòfol Ponces; *Borrador*, 1700, f. 360 v.; *Manual*, 1699-1700, f. 402 v.

14. Apèndix documental, número 3.

15. ACC, FC, Guissona, lligall 27.

àpoca als administradors de la confraria de Nostra Senyora del Claustre de la suma de 100 lliures, que era una part de la quantitat que encara devien els susdits administradors per raó de la fabricació del magnífic retaule guissonenc¹⁶

Apèndix documental

1

1680, abril, 2. Guissona

Els priors i confreres de la confraria de Nostra Senyora del Claustre demanen al capítol de la col·legiata de Guissona llicència per poder construir una nova capella. El capítol accedeix a la petició.

ACC, FC, Guissona, lligall 27.

Molt reverent senyor:

Conciderant los priors y confreres la antiguidat de la sagrada imatge de Nostra Senyora del Claustro d'esta col·legiata de Guissona y lo quant grans beneficcis reben tots los habitants d'esta vila y comarca de Guissona per medi de aquella y que en dies va creixent més la devoció y que serà mayor si se posa ab mayor culto y veneració y molts devots desitjen ajudar per fer-li una capella de mayor embelliment que la que ara té dita sagrada imatge y que, servint-se vostra reverència concedir-li lo lloch infrascrit, serà aixís molt més ornada y venerada y la dita iglésia més amplificada y embellida y així resultarà en mayor utilitat de la iglésia, del servey de Déu y bé dels fahels christians, per ço y altrament dits priors humilment supliquen a vostra reverència molt reverent capítol tinga a bé concedir licència y facultat a dits priors y confreres de fer y fabricar una capella ben formada en tot lo àmbit y espay que's troba dins lo claustro, fora dels passatges del mateix claustro, deixant llibres dits passatges per a fer les proffessons ordinàries y demás convenient al culto divino, y en dita capella col·locar-i dita sagrada imatge y juntament concedir la administració de aquella a dits priors y confreres per a què condueca dit culto y veneració de Maria santíssima, servey de Déu y utilitat de dita iglésia y edificació spiritual dels confreres y devots de dit santuari, no entenent perjudicar, ans bé reservar a vostra reverència tot lo que li toca de qualsevol manera, que, además serà

16. Apèndix documental, número 4.

molt gran obra pia y sancta, dits suplicants ne rebran singular mercè. Lo offici, etc. Quae licet, etc.

Altissimus, etc.

Los priors y confreres de la confraria de Nostra Senyora del Claustro de Guissona en fet propri.

[A continuació:]

Oblata die 2 aprillilis 1680.

Hòida la sobrescrita súplica per lo molt reverent capítol y canonges de la present iglésia col·legiata de Guissona, dit reverent capítol, per paraula del prior y president, diu y respon que li està bé consedir com consedeix a dits priors y confreres la llisènsia y facultat se demana en dita súplica ab esta, emperò, adjectió y no altrament, és a saber, que dit capítol se reserva tot lo que li competex y competir pot ara y en lo esdevenidor en dit lloch y capella, així per rahó del territori y lloch com també per la administració de aquella y celebracions y altres qualsevols functions que per temps se enténган o esdevíngan fer, axí per drets parroquials com altrament, reservant-se, així mateix, facultat de poder fer un carner dins lo presbiteri de dita capella ho en la part aparexerà a dit capítol proporsionat y apte per enterrar-hi tots los capitulars de dit capítol que s'i vullen enterrar y, axí mateix, que los priors y confreres tíngan obligació de mantenir y conservar las tauladas de dita capella y claustro, y que tot se fasse sens perjudici algú, y que de tot se'n fasse acte, etc.

2

1699, novembre, 8. Guissona

Els majorals i l'administrador de la confraria de Nostra Senyora del Claustre, per poder pagar a Magí Torrabruna, daurador de Barcelona, 100 lliures a compte de les 1000 lliures que importa el retaule per a la capella de Nostra Senyora del Claustre que l'esmentat Torrabruna féu fer i daurà, venen un censal als administradors de la causa pia instituïda pel canonge Josep Dià.

ACC, FN, Guissona, 16, Cristòfol Ponces, *Manual*, 1698-1699, f. 492.

[Versió de l'esborrany:]

Die 8 novembris 1699 Guissonae.

Los reverents senyors Ramon Pintor, en drets doctor, canonge, Isidro Soler,

beneficiat de la reverent comunitat de Santa Maria de la present vila de Guissona, lo magnífich Gerònim Solà, cònsol en orde primer de la present vila de Guissona, mossèn Rafel Soler, silurgià, Francesch Farré, adrogué, Joseph Alsina, sastre, y Francisco Pasqual, jove, apotecari, de la present vila de Guissona, com a majorals lo present y corrent any de la confraria de Nostra Senyora del Claustro, en la insigne col·legiata iglésia de la present vila de Guissona instituïda y fundada, y Ramon Nadal, administrador de dita confraria, per a pagar y satisfer a Magí Torrabruna, dorador de la ciutat de Barcelona, 100 lliures, a bon compte de aquellas 1000 lliures per dita confraria a dit Torrabruna degudes per lo retaulo féu fer y dorà dit Torrabruna per la capella de Nostra Senyora del Claustro, per la paga tercera de dit retaulo, de son grat, etc., fent estes coses ab auctoritat y decret del reverent senyor official baix consentint, auctoritzant y decretant, etc., venen y per títol de venda concedeixen als reverents senyors Joseph Codina, llochtinent del il·lustre capítol de canonges de Guissona, Jaume Sosciats, beneficiat més antich de la reverent comunitat, y al magnífich Gerònim Solà, cònsol en orde primer de la present vila de Guissona, administradors, regidors y governadors de la causa pia instituïda y fundada per lo reverent Joseph Dià, quòndam canonge de dita col·legiata iglésia, presents, conprant en nom y a obs de dita causa pia y als seus, en dit nom, successors, a carta de gràcia mitgensant, 100 sous pensió de censal anuals, etc., prometent, etc. Lo preu de dit censal són 100 lliures, moneda barcelonesa, a for y número de vint mília per mil. Així, renunciant, etc., donen, etc., prometent lo dit censal fer valer y tenir y estar de evicció en cas de mala veu, per lo que obliguen tots y sengles béns y rèddits de dita confraria y los propis y del altre d'ells a ssoles, mobles y immobles, aguts y per haver, renunciant al benefici de noves constitucions y a son for propi, etc., ab scriptura de ters, etc., obligació de tots sos béns, etc. E lo reverent senyor Andreu Camps, canonge y official de la vila y officialat de Guissona, a la demun dita venda de censal, com a feta en sa presència y consentiment, interpose sa auctoritat y decret. Actum, etc.

Testes firmarum omnium, dempta firma Francisci Farrer et Francisci Pasqual, sunt Raymundus Nadal et magnificus Ioannes Coma, medecinae doctor, et reverendus Franciscus Fa.

Item supra nominati firmarunt apocham de 100 libris, receptis in pecunia numerata in notarii et testium infra scriptorum presentia.

Testes praedicti.

[Versió del Manual:]

[Al marge esquerre:] Causa pia de Dià.

Die 8 mensis novembris anno a nativitate Domini 1699 in villa Guissonae, dioecesis Urgellensis.

Nos Raymundus Pintor, utriusque iuris doctor, canonicus, et Isidrus Soler, beneficiatus presbiter insignis collegiatae ecclesiae Beatae Mariae presentis villae Guissonae, dioecesis Urgellensis, Hieronimus Solà, consul in ordine primo universitatis dictae presentis villae Guissonae, Raphael Soler, chirurgus, Franciscus Farrer, aromatarius, Iosephus Alsina, sartor, Franciscus Pasqual, iuvenis, pharmacopula, omnes presentis villae Guissonae, dioecesis Urgellensis, administratores et maiores in presenti et currenti anno devotae confratriae Beatae Mariae del Claustro, in dicta insigni collegiata iglesia Guissonae institutae et fundatae, ac Raymundus Nadal, cerae candelarius ac algutsilius foraneus Sancti Tribunalis Inquisitionis Chataluniae, administrator operis capellae dictae devotae Beatae Mariae del Claustro, dicto nomine pro solvendo et satisfaciendo Magino Torrabruna, dehoratori civitatis Barchinonae, centum libras monetae Barchinonae, ad bonum compotum illarum mille librarum per dictam confratriam debitarum pro pretio illius simulacri sive retaulo quod dictus Torrabruna fecit facere et dehoravit pro dicta capella Beatae Mariae del Claustro, prout constat quodam instrumento facto inter dictam confratriam et dictum Torrabruna, recepto penes dictum Franciscum Salmell, notarium publicum Guissonae, die, etc., et supra dictae centum librae sunt pro tertia soluzione pretii dicti simulacri sive retaulo et ad solvendum dictam quantitatem, non invenimus modum utiliorem viamque minus dampnosam dictae confratriae quam per vendicionem censualis infra scripti. Ideo agentes tamen hec cum expressis licencia, concensu, auctoritate et decreto admodum reverendi domini officialis inferius concentientis, auctorizantis et decretantis, gratis, etc., per nos dicto nomine et nostros in dicto officio et confratria successores quoscunque vendimus, etc., vobis reverendis dominis Iosepho Codina, priori illustris capituli canonicorum insignis collegiatae ecclesiae Beatae Mariae villae Guissonae, Iacobo Sosciats, presbitero et beneficiato antiquiori reverendae comunitatis Guissonae, ac Hieronimo Solà, consuli in ordine primo universitatis dictae presentis villae Guissonae, dictis nominibus administratoribus, rectoribus et gubernatoribus causae piae institutae et fundatae per quondam reverendum Iosephum Dià, presbiterum et canonicum eiusdem insignis collegiatae ecclesiae Guissonae, ementibus et adquirentibus nomine et ad opus dictae causae piae et de pecuniis eiusdem, hiis presentibus, et vestris in dicta administracione

sucessoribus et quibus dicto nomine volueritis, perpetuo instrumento tamen gratiae redimendi mediante, centum solidos monetae Barchinonae pensionis annuae censuales annuales, etc., solvendo per nos dicto nomine et nostros in dicta confratria et administracione sucessores vobis dicto nomine et vestris in dicta causa pia et administracione sucessoribus a die presenti et infra scripta ad unum annum primo et continue venturum et sic deinde annis singulis in dicto vel consimili termino sive die. Hanc autem vendicionem [...].

3

1702, gener, 6. Guissona

Magí Torrabruna, daurador de Barcelona, com a procurador de Francesc Sala, apotecari de la mateixa ciutat, firma àpoca als majorals i al clavari de la confraria de Nostra Senyora del Claustre de la quantitat de 200 lliures, que són les pagues corresponents als anys 1700 i 1701 dels seus treballs de daurar el retaule de la capella de Nostra Senyora del Claustre de la col·legiata de Guissona.

ACC, FN, Guissona, 16, Cristòfol Ponces; *Esborrany*, 1701-1702, s. f.; *Manual*, 1701-1702, f. 16.

[*Versió de l'esborrany:*]

Die 6 ianuarii 1702 Guissonae.

Magí Torrabruna, dorador de la ciutat de Barcelona, com a procurador de Francisco Sala, apotecari de Barcelona, apar de sa procura ab acte en poder de Pau Pi, notari de Barcelona, de la qual fa fe Salvador Pi, notari públic de Barcelona, als 22 de desembre 1701, de la qual fa fe lo notari avall scrit, en dit nom firme àpoca al reverent Isidro Soler, prevere y beneficiat, magnífich Francesch Farrer, cònsol en cap de la universitat de Guissona, Joan Amigó, ciutadà honrrat de Barcelona, Rafel Manonelles, adroguer, Francesch Tossal, sastre, y Joseph Tolrà, notari, majorals, y al magnífich Joseph Bonfill, clavari, lo present y corrent any de la confraria de Nostra Senyora del Claustro, en la iglésia de Guissona fundada, presents, de 200 lliures, moneda barcelonesa, y són per les pagues del retaule de Nostra Senyora del Claustro del dia de Tots Sans 1700 i 1701, les quals consignà dit Torrabruna a dit Francesch Sala. Lo modo de la paga és que aquellas té rebudes, en dit nom, comptant, en presència del notari

y testimonis. Així, renunsiant, en dit nom fa la present àpoca. Actum, etc.
 Testimonis són Joan Thomàs, sabater, y Ramon Farreny.

[*Versió del Manual:*]

[*Al marge esquerre:*] Confraria de Nostra Senyora del Claustro.

Die sexta praedictorum mensis et anni.

Ego Maginus Torrabruna, deaurator civitatis [Barchinonae], uti procurator ad infra scripta peragenda legitime constitutus et ordinatus a Francisco Sala, pharmacopula dictae civitatis, prout de mea procuracione constat instrumento recepto et testificato penes dictum Paulum Pi, notarium publicum eiusdem civitatis Barchinonae, die vigesima secunda mensis desembris anni proxime demissi millessimi septingentessimi primi, de qua fidem facit Salvator Pi, notarius iam dictae civitatis, dicto nomine, gratis, etc., confiteor et in veritate recognosco vobis reverendo Isidro Soler, presbitero et beneficiato insignis collegiatae ecclesiae Beatae Mariae presentis villae Guissonae, dioecesis Urgellensis, magnificis Francisco Farrer, consuli in ordine primo universitatis eiusdem villae, Ioanni Amigó, civi honorato Barchinonae, Raphaelli Manonelles, arommatario, Francisco Tossal, sartori, Iosepho Tolrà, notario, maioribus, et magnifico Iosepho Bonfill, iuris utriusque doctore, praefatae villae, clavario, praesenti et currenti anno confratriae Beatae Virginis Mariae de Claustro, in dicta collegiata ecclesia villae Guissonae institutae et fundatae, his praesentibus, quod modo infra scripto dedistis et solvistis mihi dicto nomine egoque a vobis dictis respective nominibus habuisse et recepisse confiteor ducentum libras monetae Barchinonae et sunt pro solutionibus die seu festo Omnium Sanctorum anni millessimi septingentessimi et anni millessimi septingentessimi primi per vos dictis respective nominibus mihi dicto Magino Torrabruna debitis pro laboribus per me possitis in deaurando tabulatum capellae Beatae Virginis Mariae de Claustro, quas quidem ducentum libras ego dictus Maginus Torrabruna assignavi et consignavi dicto Francisco Sala pro concimilibus per me eidem Sala debitis. Modus vero solutionis dictarum ducentum librarum talis fuit et est quoniam illas a vobis dictis respective nominibus habui et recepi numerando realiter et de facto in notarii et testium infra scriptorum praesentia. Et ideo renuntiando, etc., praesentem dicto nomine vobis dictis respective nominibus facio apocham de soluto, etc. Actum, etc.

Testes sunt Iacobus Thomàs, sutor, et Raymundus Farreny, agricola, dictae villae.

4

1705, març, 9. Guissona

Josep Rovinats, botiguer de draps de Guissona, com a procurador de Francesc Sala, apotecari de Barcelona, firma època als majorals i al clavari de la confraria de Nostra Senyora del Claustre de la quantitat de 100 lliures a compte d'aquella suma que els administradors de la susdita confraria devien a Magí Torrabruna, daurador de Barcelona.

ACC, FN, Guissona, 16, Cristòfol Ponces, *Manual*, 1704-1705, s. f.

Die lunae 9 martii 1705 Guissonae.

Lo senyor Joseph Rovinats, botiguer de draps de la present vila de Guissona, com a procurador qu'és per les infrascrites coses constituït y ordenat per Francisco Sala, apotecari, ciutadà de Barcelona, com de sa procura consta ab acte rebut en poder del discret Pau Pi, notari públich de Barcelona, als 13 de janer proppassat, com Salvador Pi, notari de dita ciutat, ne fa fe en dit nom, de grat, etc., firme època als reverents Anton Manonelles, canonge, Joseph Vidal, beneficiat de la insigne col·legiata de Guissona, al magnífich Joan Amigó, cònsol en orde primer de la universitat de dita vila en lo any proppassat, Anton Coma, Francisco Pasqual, apotecari, Joseph Estrada, sastre, y Joan Manonelles, menor, calssater, majorals en lo any proppassat 1704 de la capella [*sic*] de Nostra Senyora del Claustro de dita col·legiata iglésia, y al magnífich Joan Sanges, en medicina doctor, en dita vila populat, com a clavari de dita confraria, ço és, dit magnífich senyor doctor Joan Sanges present, de la quantitat de cent lliures barceloneses, a bon compte de aquelles sis-centes lliures barceloneses devian dits senyors majorals a Magí Torrabruna, daurador de la ciutat de Barcelona, a compliment de aquellas mil lliuras barceloneses devian dits senyors administradors eo majorals per las causas y rahons expressadas en un acte de capitulació firmat entre dits senyors majorals y dit Torrabruna, ab acte rebut en poder del discret Francisco Salmell, notari de Guissona, als 21 de setembre de l'any 1698, les quals 600 lliures dit Torrabruna consignà a dit Sala, com apar de la consigna ab acte rebut en poder del discret Pere Pau Pujol, notari públich de Barcelona, als 5 de maig de 1700. Rebudas ditas cent lliuras en diner contant a ses llibres voluntats de mans de dit senyor clavari. Y axí, renunciant, firme la present època, etc.

Testimonis són lo senyor Rafel Soler, sirurgià, y Macià Solanes, pagès, de Guissona.

El Doctorat de Cervera-Ponts (1882-1926)

El Doctorat de Cervera-Ponts

El Doctorat de Cervera-Ponts

Retaule de la capella de Nostra Senyora del Claustre a l'antiga col·legiata de Guissona (Fotografia: Xavier Santesmasses)